

„Az ajtók záródnak! Kapaszkodni felesleges.” - recsegte egy pokolian törz hangszóró. A bányalíft rácsai bezördültek és zuhanni kezdtem... A hajam égnek állt.

„Az első bugyor következik...”

Vashaló szét. Kiszálltam.

Sötét alagútba lépve indultam a folyosó végén izzó, vakító fény felé. A bejáratnál három villámfarkú, nagy csőcsü, darazsderekű amazon röpült felem. Az egyik vörösboroskólás demizsonból vezetett szívószálát a pófámba, a második teletömte orromat valami porral és egy fustolgo pipából slukkoltatott, a harmadik térdre vetve magát előttem bontogatta sliccemet...

„Úristen! Eltévedtem. Ez a Mennország?” - vettem volna gondolataim kimondásához levegőt, de a tudómba áradó füst lebénította nyelvemet.

„Nem kell olyan, akinek farka van!” nyugtem ki végre dacosan „1-ébként is nős vagyok, de ide csak melózni jöttem” s a dolgozók büszkeségével eltoltam a kísértéseket.

Beléptem a terembe. Balról Napóleon, mellényébe bújtatott tenyérrel szopatot, jobbról Sztálin (korbacsal kezében) muzsiklányokat kurt seggbe mindegyikbe/-re 6-6-6-ot huzatott. A bünbarlangban, szimfonikusokra átültetett Sepultura szólt... A kozonség római jog szerint lakomázott a különféle drogokból. Néró Hitlerrel kártyázott (hol elnyerve, hol elvesztve a Világot), Raszputyin Csörcsil szivarjával sakkozott (egymásnak néha beadva a mattot). Engem csak egy BKV-ellenőr zaklatott, de mondtam neki: „ma ingyen utazok!”

A hatodik „priccs” mellé léptem, ahol szakállfüggöny mögött egy ismerős arcot véltem felfedezni.

„Szalám a tajfun! Hát maga?”

„Miafasztakarsz?” szólt Bin angolosan tört magyarsággal.

„Riportot. Falkalap, médin Hungari.”

„Jaaa... az az ehés ország az EU-ból?”

„A függetlenségünket megőriztük, csak most épp oda adózunk.”

„Ah, keresztes csűrhe! Allavallás ellensége. Bar volt ott egy király... valamilyen Matyi, azzal majdnem sikerült lepaktálni...”

„Avé, két urítás közben (fasz, pohár) mondjon már valamit az olvasóknak!”

„Mit mondhatnék? Mocsok média! Minden újságíró hazudik! Majd te is biztos át komponárod a mondataim...”

„Nálunk nincs cenzúra (se ceruza)! Gyerekkor, ifjonti évek?”

„Hat...” kezdett bele lassacskán a tojásait nyelvevel festő plebojnyuszinak szünetet adva „Apám nagyker volt. (Az afgán hasis világhírű) Kolyökként a kenderföldeken robotoltam. A zsebpénzemből vettem egy Junosztyy tv-t, amin a nagyorrú, nagyfülű Miki Egert, majd Cseplint és Vuudu Ellent nevezhettem kizárólag. A haverjaim allandóan Khón és Grün viccekkel traktáltak: hát csoda, hogy

Sok a szóbeszéd! Én leszek ki utána jár... A szívem nem fél, s rosszul gyónt emberek lelkén át szállok alá... mikrofonnal a Pokolba...!

POKOLI INTERLYUK

(KatonAkeLaci sorozattya)

I.rész:

Találkozás

Bin Ladennel

megvet(tem) a zsidókat?! A Hasis Képző Főiskolán már fegyvert adtak a kezembe. Az egyik céllövőversenyen, ahol egy golyóval: egy hold kendert szüretelttem: kiemeltek. Egy angolszász Terrorista Képző Egyetem ösztöndíját nyertem. Ott tanárait (akik már tudták, hogy ez a hidegháborús dolog véget ér egyszer) protekciójával tovább léphettem. A gyógyszer és az olaj mellett a legnagyobb pénzforrás a fegyver. Annak eladásához pedig háború kell, ahhoz ellenség. Hiroshima, Vietnam, Korea és az Öböl után kurvara kellett, hogy a világ közvéleményét megnyugtassák: USA az igazság bajnoka! Az oroszfront telített lett: nekünk meg a csecseneknek szállítottak már elég öldöklő szerszámot. Megkóstolták Kínát (azzal a földre kényszerített repülővel) de az túl nagy (kínai) FALat lett volna számunkra. Pakisztánt, Indiát egymásnak ugrasztották... Hogyan tovább? Közellenség lettem!”

„Azért az a dupla torony ledöntése nem volt szép dolog.”

„Az! Ők is koordináltak. Mit gondolsz, aznap miért voltak az irodákban tízed annyian? Ha egy kör-emil elindul..., mint nálatok a Posta Bank botránynál...”

Titeket is belerángattak a Nátoba. Emlékszem, örültetek az idő előtti csatlakozásnak, de hát a Yugo-probléma „megoldásával” Amerika lekenyerezte egész Európát. Ahogy a költők mondja: Európa csendes, hallgatásával Irak után Szíria kerül majd sorra...

Egyesült Államok a tömegpusztító fegyverek birtokosait letámadja (a címlapon), mert ugye neki ilyesmi sincsenek, aztán (hátról apróba) közlik: nahát ezeknek még ennivalójuk se volt. De hát ez politika...”

„Főnt tudják még, hogy él.”

„Hát, hogy lehetsz ilyen hülye?! A keresésemre napi 1-millió dolcsi a költségvetésből. Gondolod majd lemondanak erről a léforrásról? Talán az egyik dublórom hulláját a választások előtt bemutatja Bush, DNS-mintákkal tanúsítva, mint Szadinál... De azért is tettek el lábaltól, nehogy kiteregessem a szennyest.”

„Mit üzen a FalkaLap böngészgetőinek?”

„Hitetlen, gyaúr kutyák...”

„Farkasok!”

„Farkasok? EU-ban vannak még farkasok?”

„Kedvenc Akela-dal?”

„Háború van, Appartheid, Közéleg. Hol vagytok?...”

„Vicc?”

„Két (száz/ezer) zsidó utazik a vonaton...”

„Ennek már szakálla van.”

„Na húzz a picsába, egyébként se szeretek élő halottakkal társalogni!”

„Én se.”